

VOLUNTAS

A SZENT ERZSÉBET KATOLIKUS ÁLTALÁNOS ISKOLA ÉS ÓVODA DIÁKLAJKA

2013. JANUÁR

XX. évfolyam 5. szám

Kedves Gyerekek!

Megint egy új évet kezdtünk. Már túl vagytok a félévi felméréskön, a nyolcadikosok a vizsgákon, felvételijükön. A félévi bizonyítványokat is kézhez kaptátok. Remélem, hogy jól sikerültek! Akinek esetleg mégsem, annak a következőket ajánlom: rendszeresebben tanuljatok, a házi feladatokat mindig készítsétek el, és persze jobban figyeljétek az órákon is! Év végére van még esély javítani.

A sítáborosok is megérkeztek kéz-és láb-törés nélkül. Sokszor imádkoztunk értük a közös reggeli imákon. Fáradtan, de kipirult arcokkal, nagy élményekkel tértek haza.

Az évet mindig nagy elhatározásokkal, fogadalmakkal kezdjük. Ebben az évben kitűzhetnénk közös célt is. Azt, hogy hitünkben erősödjünk. Ez az év, úgyis a HIT ÉVE.

Jézus Krisztus a mi hitünk alapja és forrása. Nem legenda, nem mese, monda vagy mítosz. Hanem valóság. Most, a hit évében ezt a Jézus Krisztust kell jobban megismernünk, hogy valóban hinni tudjunk benne. A hit, jóllehet sokkal több, mint értelmi ismeret, de ismerni is

kell, hogy tudatosan vállalni tudjuk. Ezért ebben az évben igyekezzünk jobban megismerni hitünket. Olvassuk rendszeresen a Szentírást, a Katolikus Egyház Katekizmusát, valamint a hitről szóló katolikus kiadványokat. Imádkozzunk a hit kegyelméért, hogy benne megmaradjunk, előrehaladjunk, a még kívülálló pedig megtalálja az oda vezető utat. Segítsünk magatartásunkkal példát mutatva más embereket is eljuttatni Istenhez. Ez a mai világban nagyon nehéz, de tudom, hogy ti megbirkóztok ezzel a feladattal is.

A Szent Család több mint 2000 évvel ezelőtt a Jézus nevet adta a megszületett Gyermekeknek, ez a név ezt jelenti: „Isten üdvözít.”

Az Úr Jézus szent nevében kezdjük el ezt az új évet, így kívánok mindenkinek boldog új évet!

Almási Zsuzsanna

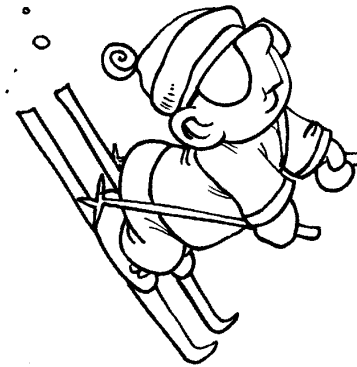
Sítábor

Mindenki nagyon izgatottan várta a sítábort, hiszen idén új helyre mentünk.

Korán indultunk, csak háromóránként álltunk meg pihenni, így is estére értünk a szállodába. Ott elfoglaltuk a szobákat, majd a finom vacsora után a tanárok elmondták a tábor programját. Este tízkor volt a takarodó, s nagyon vártuk a következő napot.

Reggel hét órakor ébresztettek minket. Gyorsan átöltöztünk síruhába, majd a szálloda ajtó melletti szekrényből elővettük a bakancsainkat. A sípálya közel volt, 10-15 percen belül ott voltunk a pálya alján. Felvettük a bakancsokat, a szükséges felszereléseket, a sílécet és a botot pedig a kezünkben vittük a rövid sétaúton a felvonóig. Egyszerre hat ember mehetett fel. A kabinból nagyszerű volt a kilátás: láttuk a hegyek szép, havas csúcsait, a buszunk pedig apró játékautónak tűnt a magasból. Hosszan, 15 percig utaztunk a hegy tetejére. Amikor felértünk, felcsatoltuk a léceket, elvégeztük a szükséges bemelegítést, majd hajrá! Kétfelé indulhat-

tunk: kicsit balra volt a tanulópálya, ha egyenes haladtunk, akkor pedig egy kanyargós úton juthattunk egy meredekebb részre.

Első nap Biankának segítettem snowboardozni, a második napon egy nagyobb csoporttal síeltem. Elindultunk egy addig számunkra ismeretlen pályán. Mentünk, mentünk, s egyszerre azt vettük észre, hogy a pálya kétfelé ágazik. Ugyanoda vezetett mindkét út, de az egyik buckásabb volt, s a végén volt egy ugrató. Természetesen kipróbáltuk az érdekesebb utat is. Mindenki végigment rajta, de az ugratonál kezdetben majd' mindenki elesett. Én is. Ha láttuk, hogy nem történt semmi baj, jót nevetünk egymáson, aztán együtt segítettünk annak, aki a hóban landolt. Rövidesen mindenkinek sikerült ugratnia.

Le akartunk menni a 8 km hosszú fekete pályán is, de le volt zárva. Így maradt a többi, amelyeket egyre ügyesebben, könnyedebben teljesítettünk.

Így teltek a napok vidámságban, jókedvűen, és nagyon boldogan... és sajnos nagyon gyorsan.

Remélem, máskor is síelek még, és lesz még hasonló élményekben részem.

2

Nagy Mátyás 8.o.

Mivel 10 órás volt az út, a tábor első napján már nem is tudtunk síelni. Másnap korán keltünk, felöltöztünk, bepakoltunk a buszba.

A felvonó felvitt a hegyre, aminek egyik oldalán piros, másikon kék jelű pálya volt. Első nap sokat síeltünk, és persze estünk is. Másnap már jobban ment a síelés, így egy nehezebb pályával próbálkoztunk. Az a pálya kétfelé ágazott, de mi aznap csak a könnyebbiken csúsztunk le. Harmadnap nekivágtunk annak a résznek is, amelyen előzőleg nem volt bátorságunk lemenni. Meredek volt a domb, több a bucka, a végén pedig egy ugrató várt. Sokan és sokat estünk ott, amíg rá nem jöttünk, hogy azon nagyon lendülettel, lassítás nélkül lehet akadálytalanul átjutni. Utolsó nap a szűz hó megnehezítette a dolgunkat, de így sokkal izgalmasabb volt a pálya.

Sajnos, hamar véget ért a sítábor. Fáradtan, és kicsit szomorúan jöttem haza.

Pöhl Máté 8.o.

Én hódeszkával érkeztem a sítáborba. Az első napon nagyon sokat estem, de az alapokat megtanultam. Bevallom őszintén, a második napon kicsit elment a kedvem deszkázástól, hiszen reggelre kelve minden tagom fájt, és a második napon is sokat estem. Már majdnem feladtam, amikor Matyi arra biztatott, hogy ne hagyjam abba a próbálkozást, mert ha abbahagyom, soha nem tanulok meg hódeszkázni. Hallgattam rá, és tovább próbálkoztam.

Szerencsére az utolsó napra tökéletesen megtanultam deszkázni, és egyszer sem estem el.

Az utolsó lecsúszásakor arra gondoltam, lehet, hogy soha többé nem jövök erre a varázslatos helyre. Elbúcsúztam a hegytől és a helytől. Persze, azért remélem, hogy egyszer (vagy többször) még visszajövök ide. Mérges Bianka 8.o.

Vizsgáztunk

Mi, nyolcadikosok már többször is vizsgáztunk, én mégis minden vizsgán nagyon izgulok.

Nagyon izgultam idén is a vizsgák előtt, de a felvételitől már nem félek annyira.

A matek vizsgára nem sokat tanultam. De a magyarrá! ... Valahogyan nem sikerült belevernem a fejembe a tudnivalót. A téli szünetben nagyon sokat tanultam, szinte nem is maradt szabadidőm. Am szerintem megérte!

A matek vizsga azonnal a szünet utáni napon volt. Amikor felkeltem, egyáltalán nem izgultam. Sőt, igen jókedvem volt. De amikor beértem, és már csak pár perc választott el a vizsga kezdetétől! Akkor merült fel bennem a kérdés: „Lehet, hogy többet kellett volna tanulnom? Mi lesz, ha nem tudom???” Kissé elbizonytalanodtam. Megkönnyebbülni csak akkor tudtam, amikor elolvastam a kihúzott tételt. Igen egyszerű tételt húztam. Amikor kijöttem a vizsgáról, első dolgom volt, hogy megköszönjem Istennek, hogy könnyű tételt húztam.

Amikor a magyar vizsgára mentünk, anyukám még szűrőpróbaszerűen kérdezett tőlem egy életrajzot. Felhívta a figyelmemet, hogy nem ártana még egyszer átnéznem... Meg is tettem. A vizsgán három tételt húztunk: egy szövegértést, egy irodalmat, egy nyelvtant. Az irodalom tételben éppen az az életrajz szerepelt, amelyet jövetben átnéztem. Nyelvtanból olyat húztam, amit korrepetáláson a „próbavizsgán” éppen megbeszéltünk. Szerintem szerencsém volt a magyar szóbelin is. Azt gondolom, elég jól szerepeltem.

Remélem, a felvételin, és év végén a hittan vizsgán is hasonlóképpen szerepelek majd.
Bánhidi Mónika 8.o.

Felfoghatjuk úgy is, hogy a vizsga akadály, amin át kell küzdenünk magunkat azért, hogy megerősödjünk. Nagyon sokat készültünk már év eleje óta. Óráról órára feleltünk a tételekből, a memoriterekéből, a feladatmegoldásokból. Mindez sok erőfeszítéssel és fáradtsággal járt.

Nekem személy szerint már volt sokkal sikeresebb vizsgám is az ideinél, és ezért el is vagyok kicsit keseredve. Azonban azt is be kellett látnom, hogy a sikertelenség oka az volt, hogy a fontossági

sorrendben a tanulást sok minden más megelőzte. Most már a saját tapasztalataim alapján tudom, hogy sokkal előbb kell elkezdeni a tanulást, és rendszeresen kell készülni minden órára. Ha rendszeresen és folyamatosan tanul és ismétel a diákember, akkor lehet azon izgulni, hogy a kellő pillanatban vajon eszébe jut-e minden, amit elsajátított.

Remélem, nekem a következő időben (a másik iskolában) majd sikerül végre elsősorban a tanulásra figyelnem. Javaslom minden jövőre vizsgázó diáktársamnak, hogy fogadja meg a tanárok tanácsát: tanuljon rendszeresen!
Ribár Nikoletta 8.o.

Beléptem a terembe, és a szívem a torkomban dobogott. Éreztem, hogy leesik a vércukorszintem, hogy zúg a fülem, szédülök, de tartottam magam. Húztam egy tételt.

Azonnal megszűntek az előző tüneteim, kicsit talán el is mosolyodtam. Leültem, és nyugtatgattam magam: minden rendben, a tétel könnyű.

Amikor a feleléshez indultam, teljesen kiszáradt a szám. Tudtam, hogy egyik vizsgáztató sem akar bántani, mégis úgy remegtem, mintha legalábbis valamiféle ítéletvégrehajtók előtt állnék. Amint elkezdtem beszélni, a kezem jéggé vált, a lábam önálló életre kelvén reszketett. S mint egy öregember, rátámaszkodtam a padra, hogy össze ne essek. Lassan kezdett belém visszatérni az élet, s vele együtt az erő is...

Pintér Vivien 8.o.

Gondolatok dolgozatírás közben

Dolgozatírás és felelet előtt mindig nagyon izgulok, és csak akkor, és csak akkor nyugszom meg, amikor már munkában vagyok.

Dolgozatkor és feleletkor egyaránt igyekszem jó, és megfontolt, kimerítő és pontos válaszokat adni. Ám ez nem mindig sikerül. Ha észreveszem, hogy a válaszom rossz, megállok, visszagondolok arra, amit tanultam. Ilyenkor az órai dolgok—visszagondolva rájuk—, gyakran kisegítenek. Vannak olyan helyzetek is, amikor egy-egy szó sokat segít, és az egész válasz „magától” az eszembe jut, ha megtalálom azt az egy szót. Olyankor visszanyerem a bátorságomat, s mintha újból erőre kapnék, minden megy, mint a karikacsapás.

Dolgozatot írni, és felelni nem szeretek. Gondolom, ezzel nem vagyok egyedül. Ám, ha mindezt tanulás előzi meg, könnyen megy, és utóbb jó érzéssel tölt el a siker.

Varga Balázs 6.o.

Nagyon izgultam, amikor eljött a félévi dolgozatírások ideje.

Minden dolgozat előtt izgultunk valamennyien, de amikor megkaptuk a feladatlapokat, mindnyájan megkönnyebbültünk. Nem is voltak olyan nagyon nehezek! Egy-két tantárgynál bonyolultabbak voltak a feladatok. Azoknál arra törekedtem, hogy minden feladatot lehetőleg gyorsan megoldjak, s legyen időm visszatérni a nehezebb feladatokra is. A nehezebb kérdéseken többet gondolkodtam. Rendszerint mindnek rájöttem a megoldására. Olyankor boldog lettem, mert úgy éreztem, hogy remekül meg tudtam oldani a feladatokat. Ez örömmel töltött el.

A félévi dolgozatok során jobban izgultam, mint tavaly, bár nem tudom, miért. Lehet, hogy azért, mert tavaly többet készültem a dolgozatokra, de lehet, hogy csak azért, mert azóta egy év eltelt, és megfontoltabb lettem, s ma már úgy

érezem: a feladataim teljesítésének következménye van.

Hajdú Márk 6.o.

Dolgozatírás közben általában sok minden kavarog a fejemben. „Vajon eleget tanultam-e? Hányast kapok majd? Sikerül-e?” A gondolataim gyakran összezavarnak.

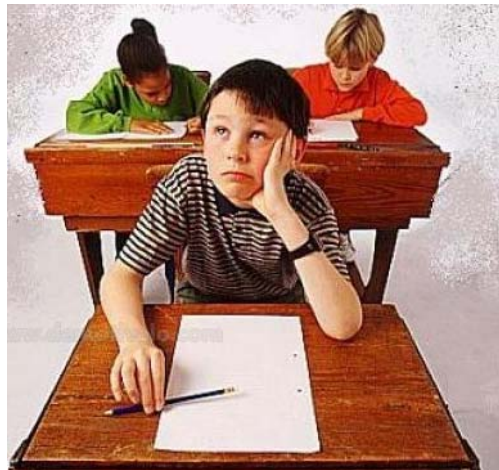
Ilyenkor nem tudok mást tenni, mint hogy a számomra legkönnyebb feladatokkal kezdem a dolgozatot. S miután azok sikerültek, haladok a nehezebbek felé. Általában gyorsan telnek a percek,

és én közben egyre feszültebb leszek. Egyre inkább tartok attól, hogy nem lesz elegendő időm. Még az is meg szokott fordulni a fejemben, hogy nincs értelme küzdeni, abba kell hagyni az egészet... De aztán rendszerint erőt veszek magamon, és folytatom. Folyamatosan figyelem az órát, és aggódok az idő miatt.

Amikor meghallom a csengő hangját, örülök is, hogy befejezhetem, meg aggódok is, hogy vajon elég lesz-e, amit leírtam. Hol nyugtatom magam, hol kétségbeesés fog el. Van, hogy szeretném, ha nem osztanák ki a kijavított dolgozatokat.

Persze, ez soha nem történik meg!

Szirácski Beáta 6.o.

D o l -gozatírás közben az ember többségén a hideglelés fut végig. Amikor kiosztják a dolgozatot, vagy kihív a tanár az osztály elé felelni, általában mindenki izgul.

A m i -kor én a dolgozatokat írom, sok minden miatt izgulok. Főleg az idő miatt. Ötpercenként nézem az órát, hogy mennyi van még az időből. Izgulok azon, hogy hány feladat van még hátra, s azok mennyire nehezek.

Kicsöngetés után jön a legnehezebb: kívánni, hogy milyen jegyet kaptam. Amikor elérkezik a dolgozatok kiosztásának napja, pattanásig feszülnek az idegeim. Rendszerint csukott szemmel veszem a kezembe a dolgozatot...

Nagy Noémi 6.o.

A Magyar kultúra napján

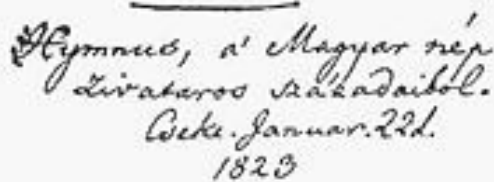
A Himnusz 190 évvel ezelőtt íródott 1823-ban, Csekén.

Számomra nagyon sokat jelent ez a vers. Minden nemzeti esemény ünneplésekor elhangzik. Úgy gondolom, minden embernek tudnia kell a Himnuszt, aki magyarnak vallja magát.

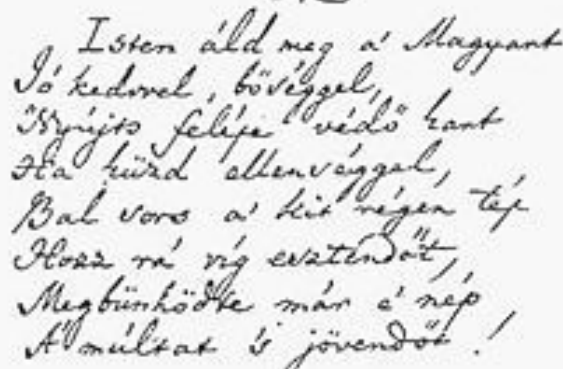
A Himnusz magában foglalja a nagy magyar történelmi eseményeket, de a szomorú eseményeket is.

A Himnusz születésnapja január 22-én van, ami egyben a Magyar kultúra napja is. Kölcsey biztosan örülne neki, ha tudná, hogy mennyien ismerik a nevét, és minden magyar ismeri a verset, amit írt. Ez a vers a mi Himnuszunk, amellyel egyetlen himnusz sem veheti fel a versenyt! Büszkének kell rá lennünk! Ez rólunk szól, és értünk.

Andráskó Angelica 7.o.

Hymnus, a Magyar nép
szívataros szavadaiból.
Cseke. Január. 22d.
1823

Isten áld meg a Magyarant
Jó kedvel, bővéggel,
Kijjts felje védő kant
Ha kürd ellenvéggel,
Bal voss a hit négen téf
Hossz rá vig evatendót,
Megtünhődte már a nép
A múltat s jövődöt!

Boldog születésnapot!

Már 190 éve élsz, mégis téged énekel minden magyar ember ünnepségeken, versenyeken, díjátadókon.

Sajnos Londonban elrontották szövegedet, pedig minden magyar ember tudja nevedet, szövegedet.

Milyen érzés? Minden 7. osztályos tankönyvben benne vagy. Azt üzeni társad, a Szózat, hogy élj még sok-sok évet.

A következő ünnep március 15. lesz. Várod már? Annyian fognak énekelni!... Ünnepségek, előadások során csendülnek fel dallamaid!

Az íród sajnós már rég meghalt, nem élt annyit, mint te.

1823-ban, a születésed évében, milyen emberek éltek? S mondd, amikor először elénekeltek büszke voltak?

Amikor meghallom dallamaidat, mindig boldogság tölt el. Ha egy magyar első helyezett lett valamilyen nemzetközi versenyen, büszkén hallgatom, ahogy felhangzol. A futballmeccseken minden egyes szurkoló énekel téged. Újévkor az egész családom vigyázban áll, és énekel téged.

Születésnapodon van a Magyar kultúra napja is. Az egyik leghíresebb magyar vers vagy. Ez nagyon nagy dicsőség.

Élj még sokat!

Boldog születésnapot kívánok!

Bánfi Zsombor 7.o.

A Himnusz minden emberben gondolatokat ébreszt. Egyesekben azt, hogy milyen volt a kor, amelyben született, másokban, hogy mennyi minden történt ezzel a nemzettel az évszázadok során.

190 éve született. És ma is énekeljük, ma is nemzeti imánk. Ma is elevenen él bennünk minden, amiről szól. Emberek ezrei haltak meg, születése óta. De akikről, amiről szól, valamennyiünk szívében él.

Mindent embert boldogsággal tölt el, amikor az olimpiákon a magyart himnusz adják. Arra figyelmeztet: e nemzet tagja ismét kiválóságáról tett tanúságot. E nemzet tagja az én népem embere. Az én népemé, azé, aki küzd, s aki Istentől remél kegyelmet.

A Himnusz olyan vers, amelyben a költő a hazaszeretetéről bizonyoságot, s például állítja azokat az embereket, akik védelmezték hazájukat és készek voltak meghalni is érte.

A Himnuszt nem csak ésszel kell érteni, hanem szívvel is. A Himnusz a nemzet fohásza. „Isten áld meg a magyart!”- ez a Himnusz fő kérése. Minden népnek van saját himnusza, de a magyar ki tűnik a többi közül! Ez nemzeti imánk, ami azt bizonyítja, hogy népünk áldást és kegyelmet mindig csak az Istentől kért és remélt.

Reméljük, hogy Isten továbbra sem vonja meg kegyelmét tőlünk.

Szabó Sára 7.o.

A farsangról

A vízkeresztől hamvazószerdáig tartó időszakot hívják **farsangnak**, amelynek három utolsó napja "a farsang farka" a fékevesztett öröm és mulatozás ideje volt. Ez vidám, tavaszelőző ünnepség, mely a nagyböjttel ér véget. A katolikus egyház liturgiájában ez a rövidebb évközi idő, ilyenkor a remény színében, zöldben misézik a pap.

A tél és a tavasz szimbolikus küzdelme, amely már az óév temetésével kezdődik, a farsangban ér a tetőpontjára. A telet jelképező bábot valami módon elpusztítják: vagy a vízbe "fojtják" vagy elégetik. Ez a télkihordás, téltemetés.

A Magyarországon közismert farsang elnevezés a bajor-osztrák Fasching szóból ered. Ez a fogalom - akárcsak a karnevál - a középkorban a böjttel függött össze, a böjt napját megelőző, húshagyókeddi éjszaka elnevezése volt.

A Kárpát-medencében a vízkeresztet követő első hétfőnek regélő hétfő volt a hajdani neve. Megjelölése bizonyosan magába foglalta a nagy ivás, lakomázás, áldomás értelmét, de ezen túlmenően valószínűleg utal a szerencsés évkezdésre, a termékenységet, boldogságot biztosító jókívánásokra is, akárcsak a nyugat-magyarországi regölés.

Régen a farsang a párválasztás időszaka volt és egyben fontos „esküvői szezon”, mivel a húsvéti böjt időszakában már tilos volt esküvőt tartani. Erre utal az ünnepnapok elnevezése is (pl.: első menyegzős vasárnap = vízkereszt utáni első vasárnap, és így tovább. A szószékről ilyenkor hirdette ki a pap a házasulandókat. A falvakban a legények szervezték a bálakat. A lányok rokonaik közvetítésével bokrétát adtak a kiszemelt legényeknek, akik a farsang végén nyilvános színvallásként a kalapjukra tüzték a bokrétát. A báli szezon és táncmulatság lényege az eljegyzés volt.

Január 25. Pál fordulása

Saul először találkozik Jézussal, akit eddig kegyetlenül üldözött. A találkozás hatására egy időre megvakul.

E nap időjárásáról a termésre, a gazdaság kilátásaira következtetett a régi falu népe. A jó idő jó termést jelent, a köd a jóság pusztulását, a szélvihar háborút. Szentesen azt tartják: "Hogyha szeles pálfordulás, akkor leszen hadakozás". A csanádapácaiak szerint, ha szép, derült az idő, akkor még annyi hideg napra lehet számítani, amennyi az esztendőből már eltelt. Klárafalván e napon megpiszkálták a ludak fenekét, hogy szaporán tojjanak. Az öregasszonyok Magyarbánhegyesen azt kérték

Páltól, hogy "fordítsa meg a rostát".

A székesfehérváriak mondásában: "Pál: fele kenyér, fele bor". Az elmúlt év termésének

fele ekkorra ugyanis már elfogyott, a másik felét a tavaszi újulásig nagyon beosztották a módos családok is. Zalaszentbalázson így módosult e vélekedés: "Fele kenyér, fele széna, fele fa".

Régen e napon a Galga mentén, Öcsöd környékén is "pálpogácsát" sütöttek. Sütés előtt a család minden tagja kiválasztott egy pogácsát, s libatollat szúrt bele; akinek a tolla megperzselődött, még abban az esztendőben számíthatott a halálra. Somlóvidéken azt tartották, hogy e napon a határban minden esztendőben valaki megfagy, a tél megköveteli az áldozatát. Nem lehetetlen, hogy az átfordulás ősi emberáldozata maradt fenn ebben a vélekedésben. Halál nélkül nincs megújulás. E nap terményvarázsló szokása volt, hogy a hagymadugványos tarisznyát fordítva akasztották vissza, s megfordították a szögön a szitát.

Február 2. Gyertyaszentelő Boldogasszony

A Gyertyaszentelő Boldogasszony Napja azonos a rómaiak tavaszkezdő ünnepének idejével, de eredete még régebbre, a klasszikus görög időkbe nyúlik vissza. A Föld anyjának, a jóságos Déméter istennőnek a személyéhez kapcsolódik a megünneplése. A régi rómaiak Mars anyjának tiszteletére minden ötödik esztendőben égő fáklyákkal és szövétékekkel járták a határt e napon. A szabolcsi zsinat (1092) a kötelező ünnepek közé sorolta. A kereszténységben égő gyertyákkal kerülték a szentegyházat, néhol a határt is, ünnepelve, hogy Mária "világos", mentes a bűntől; s ünnepezték a gyertya példázatával is: a gyertya méhviása Jézus tiszta teste; a viasz alatt való bél, az ő ártatlan szent lelke, a tűz pedig a világosság az ő istensége. A szentelt gyertya már az ókeresztény korban Krisztus jelképe: magát fölemészti, hogy másoknak szolgálhasson.

A szentelt gyertya egyike a legrégebb szentelményeknek. A középkorban ezen a napon először a tüzet áldották meg, ennél gyújtották aztán meg a gyertyát. A félegyháziak a szentelt gyertyát "máriagyertyának" nevezik. Simeón és Anna a templomban bemutatott Jézust (akiről immár nem csak hallottak, hanem meg is tapinthaták!) a világ világosságának nevezte, ennek jelképe a szentelt gyertya, amely foganatos égiháború, villámlás, jégeső és a gonosz kísértése ellen. Kevés olyan katolikus paraszthajlék akad, ahol manapság is még ne volna szentelt gyertya.

Régebben a sublót vagy láda fiában tartották, vagy halványkék szalaggal átkötve a falra akasztották, némely helyen a szent sarok, a házi oltár éke volt. Főképpen vihar idején gyújtották meg s imádkoztak mellette; de égett vízkeresztli házszentelésnél is.

Forrás: Jeles napok

HÍREK

Amit a felvételtől tudni kell

Iskolánkba minden beiratkozás előtt álló gyermeket szeretettel várunk!

Kedves Szülő!

Kíváncsi iskolánkra? Jelentkezni szeretne az előkészítő foglalkozásokra?
Hívja telefonszámunkat, vagy jöjjön el iskolánk titkárságára!

Az előkészítő első foglalkozása 2013. február 9-én lesz.
Kérjük, hogy hozzanak váltócipőt és színesceruzát!

BEIRATKOZÁS

2013. március 23-án szombaton a
zárófoglalkozás után 10 órától 12 óráig az iskolában,
2013. március 25-én – hétfőn – 14 órától 18 óráig
az iskolában.

A beiratkozásra hozzák magukkal:

- gyermeküket,
- a gyermek születési anyakönyvi kivonatát,
- a gyermek felvételét javasló óvodai szakvéleményt,
- a nevelési tanácsadó felvételt javasló szakvéleményét (ha az óvoda a nevelési tanácsadó vizsgálatát javasolta),
- szükség esetén a szakértői bizottság véleményét

Beírátható olyan tanuló is, aki az előkészítő foglalkozásokon nem vett részt.

**Az első szülői értekezlet időpontja:
2013. május 29. szerda 18 óra**

SZÜLŐI ÉRTEKEZLETEK

2013. január 21. (hétfő)
- 17.00 -

1.b, 5.oszt.
- 18.00 -

1.a

2013. január 22. (kedd)
- 18.00 -

2., 6.oszt

2013. január 23.
(szerda)

- 17.00 -

3.b,
- 17.30 -

3.a
- 18.00 -

7.oszt.

2013. január 24.
(csütörtök)

- 17.00 -

4.a, 4.b
- 18.00 -

8.oszt.

Farsang

február 12.

A Magyar kultúra napján

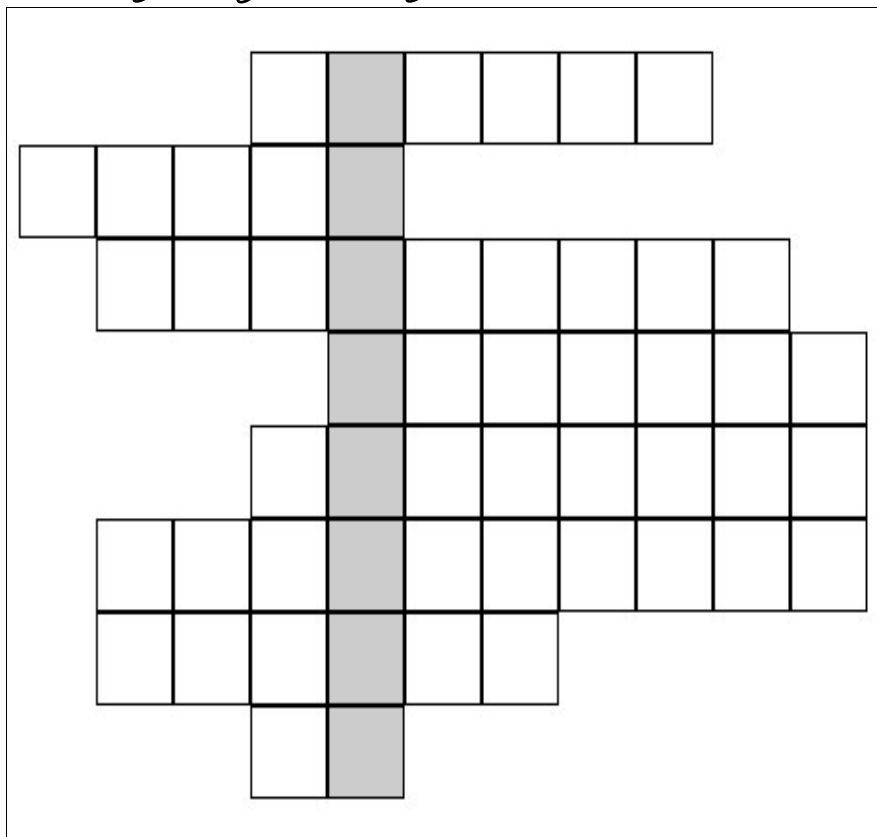
1. Mikor született Kölcsey Ferenc Himnusz című műve?
a) 1823
b) 1836
c) 1848
2. Milyen formai sajátosságok kötik össze a Himnuszt és a Szózatot?
a) keretes szerkezetűek
b) istenes versek
c) mindkettőben szerepel Árpád vezér
3. Melyek azok a szövegben pontosan azonosítható történelmi események, melyeket mindkét mű említ?
a) a honfoglalás, Hunyadi János harcai
b) a honfoglalás, a tatárjárás
c) a tatárjárás, a törökdúlás
4. Melyik műben szerepel Tokaj?
a) Himnusz
b) Szózat
c) egyikben sem
5. Milyen költői eszköz található a következő sorban: "S nyögte Mátyás bús hadát Bécsnek büszke vára"?
a) anafora
b) allegória
c) alliteráció
6. Ki zenésítette meg a Himnuszt?
a) Egressy Béni
b) Liszt Ferenc
c) Erkel Ferenc
7. Melyik hangzik el a Magyar Rádió és a Televízió éjjeli műsorzárásakor?
a) Himnusz
b) Szózat
c) egyiké sem
8. Igaz-e, hogy Himnusz műfaja óda?
a) igen
b) nem
c) egyiké sem az
9. Milyen emléknap lett 1823. január 22., a Himnusz születésének napja?
a) a költészet napja
b) a magyar kultúra napja
c) a magyarok világnapja

A megfejtéseket a könyvtárban adjátok le!

Romhányi rejtvény

Töltsd ki a keresztrejtvény vízszintes sorait és a kiemelt függőleges sorból megtudhatod, hogy neveztek Romhányi Józsefet.

1. Főnökéért rajongó betegellátó személyzet keresztnéve
2. Az egyik kőkorszaki szak
3. Romhányi József verses gyűjteményének címe
4. Magyar anti-Hófehérke mese, melynek dramaturgja volt Romhányi József
5. Ezeremester kedvenc csemegéje
6. William Hanna és Joseph Barbara híres rajzfilmsorozata a család, melynek magyar szövegét Romhányi írta.
7. Ilyen madár a csórmester
8. A Kérem a következőt! c. rajzfilmsorozat főcímdala: Kígyónak láb....., madaraknak fogsor, diktál a beteg, írja a doktor.

Készült a Szent Erzsébet Katolikus Általános Iskolában
Pécelen, a Kossuth tér 7. szám alatt
150 példányban, belső használatra.
Készítették a Voluntas klub tagjai
Tanárszerkesztő: M. Cselőtei I.